

Szivárvány

2011. JÚNIUS

Nyár kezében fagylalt,
hét gombóccal baktat.
Jóízűen nyalogat,
színek között válogat.

Simon Réka Zsuzsa

A cica és a fagyti

Kandúr Peti egy szép nyári napon sétálni indult. Az úton talált egy fagyit. Csokis, epres, kivis és vaníliás gombócok bújtak meg a tölcsérben.

Nagyon jól esett neki a melegben a jégkrém, s azon töprengett, hogyan tudna még szerezni. Ekkor találkozott össze egy fagyit nyalogató kislánnyal, aki nek megdetszett a cicus, s nyomban neki adta a fagyiját. A mohó macska seperc alatt befalta. Mendegélt tovább. Megpillantott egy fagyiarust, akitől ugyancsak fagyit kunyerált. A bácsika megsajnálta a doromboló cicát, és adott neki vagy tíz tölcsérrel.

Kandúr Peti mohón ette a fagyit, de az annyira hideg volt, hogy tőle egyszercsak megfagyott.

Fehér Noémi, Szabadka

Boldog Gyermeknapot és fényben, vízben, jókedvben lubickoló nyarat kívánunk!

Ha a világ fagyí lenne,
Mindenki csak fagyit enne.
Nem is kéne a sok étel,
Ha a világ fagyí lenne.

Nem kéne nekünk a leves,
Mert az nem finomság,
nem gyerekes,
A felnőttek szeretik,
Hagyjuk tehát meg nekik.

**Vári Renáta Kinga
és Heil Evelin,
Szatmárnémeti**

KOZMA MÁRIA

A házörző tücsök

– Nem látszik a cipőm – mondja Marcika nagy sajnálkozással a hangjában, pedig fontos lenne, hogy minden lépésnél megnézzé a cipőjét, mert az vadonatúj, és ma van először a lábán. Most azonban a magas fű eltakarja.

Az igazság az, hogy Marci is alig látszik ki a zöldesfehér virágú zászpák közül. Kaszáló mozdulatokkal halad előre, margaréták bókolnak előtte, s egy kecses, sárga hölgyfélét az arcát is végigsimítja.

Megállunk pihenni. Tücsökzene harsan fel körülöttünk.

Jóska tata nagyot dobbant, a tücsökzene most messzibbről hallatszik. Marcika is dobbant, a lehető legnagyobb,

de a tücsök számba se veszik, így hát megharagszik, vad, kerengő táncot jár a magas fűben, és énekel közben:

– Fel, fel, vitézek a csatára!...

A tücsök ciripelése messzebről hallatszik, ám Marci kifulladás, nem győzi hanggal.

– A tücsök többen vannak – próbáljuk vigasztalni.

– Hányan vannak?

– Talán százan.

– Az elég sok – mondja megadással Marcika. – Az óvodában vagyunk százan, és nem is ismerem mindenkit. A tücsök ismerik egymást?

– Nem biztos. De azt tudják, hogy sokan vannak, mert hallják egymás hegedűjét: ugyanabba a zenekarba tartoznak.

– Fel, fel, vitézek a csatára! – riadóztat Marcika, ugrálunk, kiabálunk, s egyszerre csak csend lesz a mezőn. Olyan nagy csend lesz, hogy még a darázs is letelepedik egy vadrózsaszíromra, nem zümmög a fejünk körül. Lélegzetvisz szafojtva hallgatózunk, csak suttogni merünk, hogy meg ne sértsük Csend őfelségét,

de hiába. A csend, mint egy láthatatlan karmester beinti a tücsökzenekart.

– Mindig elrontja valami a csendet – szontyolodik el Marcika. – Én is sokszor elrontom az oviban a pihenőcsendet – teszi hozzá. – Olyan vagyok, mint Tücsök úr. Tücsök úr sem szereti a csendet, mert akkor rögtön énekelni kezd?

– Akkor énekel, amikor biztonságban érzi magát. A csend nagyon fontos Tücsök úr számára. Csenddel őrizi a házat. Észrevehetted, hogy amikor mi zajongunk, ő rögtön elhallgat, a háza kapujában áll, és figyel. A japán tücsök még az ember házat is őrizte ezzel a csenddel. Mi házórző kutyát tartunk, ami – ha idegen jár arra –, hangosan ugat. A liba is lehet házórző, az is gágogással jelzi, ha éjszaka idegen ember közeledik. Hajdanában Rómában a gágogó libák az egész várost megmentették, mert felébresztették az alvó őrseget, amikor az ellenség közeledett. A kutyák meg a libák a hangjukkal figyelmeztetik az alvó-

kat, a japán tücsök pedig a csenddel. Valamikor a japán harcosok, a nindzsák kis kalicákban házórző tücsöket tartottak. Amíg a tücsökciripelést hallották, addig nyugodtan aludtak, de amikor a tücsök elhallgatott, és csend lett, akkor felébredtek, tudták, hogy valaki arra jár, és figyeltek, várták, hogy a látogató felfedje a szándékát.

– Értem – mondja Marcika –, és ha harcolni kellett az ellenséggel, akkor énekelni kezdtek, hogy „*Fel, fel, vitézek a csatára!*”

FORRÓ ÁGNES rajzai

MARKÓ BÉLA

Tücsökváros

Így igaz, kicsi ez a kert, de a tücsök világvárost varázsoltak belőle.

Ki mondta, hogy lusta a tücsök? Rágalom az egész, a hangyák találták ki szerintem. Mert íme, nálunk minden lépésre épült egy tücsök-odú a fű között, és a rekkenő nyári hőségben ott ül a házigazda a ház előtt az árnyék-

ban, nézelődik sötétbarna vagy fekete ruhájában, hallgatja a kerítés mellett meghúzódó bokrok neszezését.

Csak akkor mozdulnak, ha éppen a közelben járunk, lépéseink zajára valósággal fejest ugornak a sötét odúba.

Tele van tücsökházzal a kert, azt hiszem, éppen nálunk épült fel a tücsök New York-

ÜNIPAN HELGA rajzai

ja. Este hallanád őket, barátom! Nem tudnak olyan fényesen pillogtatni a csillagok az égen, amilyen hangosan tudnak zenebonálni ezek a tücskök a sűrű fűben. Ami fent a nyári ég fényességben, az itt lent a mi kertünk hangosságban. Minden csillagra jut egy tücsök, van is munkájuk a tücsökvilágban a hegedűkészítőknek. Éjjel-nappal dolgoznak, hogy az igényeket kielégítsék, és az elkopott hangszereket újjakkal pótolják.

Persze, hallani lehet őket este, de látni nem. Milyen szép lenne, képzeljétek el, ha minden tücsökház elé állítanánk egy kicsi villanypóznát, rá egy icipici villanykörtét, és a tücskeink minden este villanyt gyűjtanának. Akkor lenne itt érdekes világ!

Egyelőre most azt szeretném tudni, hogy milyenek is ezek a tücsökhegedűk, mert még én sem láttam őket. Ahogy közeledünk, zsupsz, be a föld alá ezek a ravasz tücskök! De előbb-utóbb csak meglessük a hegedűjüket is Balázssal, hiába féltik úgy,

mint valami tücsök-Stradivari. Nem hagyjuk magunkat! És ha te meglátogatsz minket, neked is megmutatjuk. Persze, csak akkor, ha tudsz úgy lépegetni, mintha tojásokon járnál. Mert ha nem tudsz rálépni úgy egy tojásra, hogy ne törd össze, akkor abból nem nagyon lesz tücsökhegedű-nézegetés.

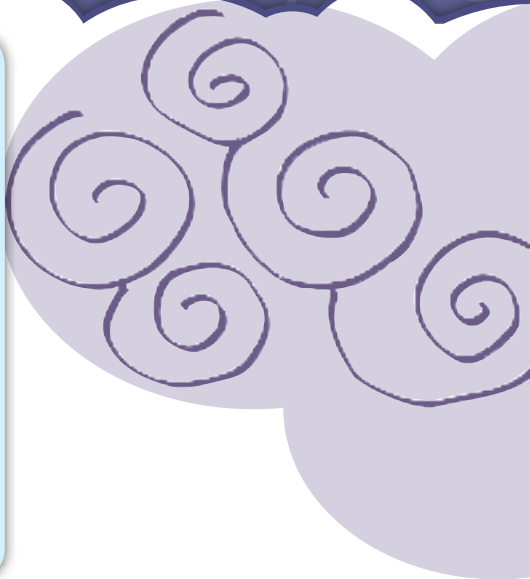
Rózsaszín már az egres,
cukrot gyűjtött a napból,
nincs körme az időnek,
még éjszaka sem karmol,
még éjszaka is langyos
a szél, ha néha felkel,
s kitakarózva ébred
a tücsök minden reggel.

Markó Béla

DONKÓ LÁSZLÓ

Vihar után

Szelek jönnek, futkosók,
Viharfelhők, sokra sok,
Villámlik és mennydörög,
Szél kaszál a gyep fölött...
Végül elrobog a szél,
Nem zuhog már – nincs veszély,
Mintha húznák, nő a fű,
S szól egy tücsökhegedű...

Rajzolj te is viharfelhőt,
esőt, villámot.

LÁSZLÓ NOÉMI

Nyári dolgok

Gondolt a szöcske egy nagyot:
átugrotta a pipacsot.

A pipacs szirma elrepült,
tölgy koronájára került.

Hullámszik vég nélkül a búza,
fekszik majd lágy kenyérbe gyúrva.

Suhog a forró levegő,
torkomból dalban tör elő.

OROSZ ANNABELLA rajza

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy szitakötő

Olyan volt ez a szitakötő, hogy a patak fölött járt zöld rebe-
gése, onnan szólt a nádhoz, fűzfákhoz, vagy hanyatt feküdt
a mohás kövön, és tűnődött.

Egy napon ez a szitakötő esőt ültetett. Előcipelt egy nagy
cserepet, földet hordott belé, majd kirakta az esőre.

Hullott az eső a cserép földjébe, s három nap múlva előbújt
egy apró esőfa, kerek esők nőttek az ágain.

A szitakötő körberепülte a fát, majd leült a mohás kőre, és
azon tűnődött, mit kellene tennie, neki, aki egy esőfa gazdája.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

A zöld torony

Rendes, régi szomszéd
a zöld torony lakója,
álruhás királylány
vagy jószívű boszorka.

Ha vendégségbe indul,
virágok jelzik útját,
a kopár kő kizöldül,
s már gyógyfüvek borítják.

Ha vendégségbe mennék,
estig nála volnék,
s a tornya ablakában
dalokat dalolnék.

Arra gondolt, talán hozhatná,
ölelhetné ide, maga mellé, hogy
ketten üljenek.

Hintát bogozhatna nádból, és röptethetné égre az apró esőfát.

Vagy köszönhetne neki úgy, hogy: Szerussz, te szökőkút!
Akkor kacaghatnának.

Míg a szitakötő a mohás kövön tűnődött, az esőfához ért
a hasas Nap.

Körbejárta a fát, nézte hunyorogva az ágakról csüngő, érett
esőket, leszedett egyet, beleharapott, aztán nagy hasába terelte
valamennyiüket, s mire a szitakötő visszatért a mohás kőről,
már csak a csupasz fát találta.

A fa alatt ült a hasas Nap, ölében az esőcsutkákkal.

CSEH KATALIN

Buksi

Buksi a holdlakó kutya,
okos eb ő, nem bugyuta.
A Földön kutyául ment a dolga,
ezért menekült a teleholdra.

Ott ugat most, de itt csak az hallja,
ki az állatokat soha nem zaklatja.
Látod, most éppen a farkát csóválja,
lenéz a Földre, míg vacsoráját várja.

Számold meg
a kutyákat.

Színezd ki
a kutyakölyköket.

TÓTH ÁGNES

Bodri

Bodri kutya nagy legény,
ül a pajta tetején,
úgy ugat a Holdra fel,
az meg visszafelesel:
„Holdkóros vagy, vén eb,
még nálam is vénebb,
ha nem hallgatsz rögtön el,
a farkadra lépek.“

Bodri nagyot mordul,
semmit nem ért holdul,
Hold sem tud kutyául,
tovább nem is bámul,
s hogy ne lássa az ebet,
ül inkább fonákul.

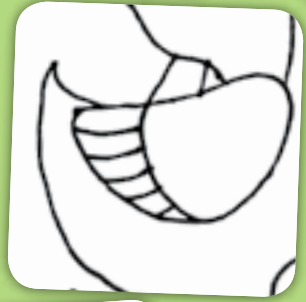
MOLNÁR KRISZTINA rajza

P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

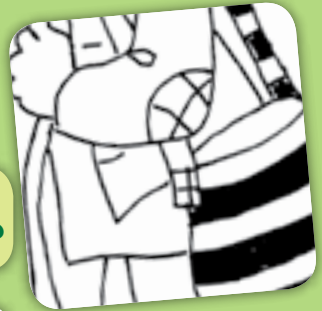
Pipék pásztora

Poros úton
reggelente nagy a lárma,
ahány liba,
mind az árokparton járna,
hessegetik
mérges nénik el a háztól,
terelgetné
ki a rétre már a pásztor.

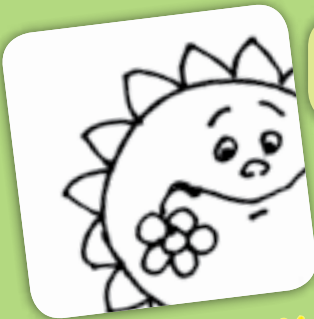
Pepita a
pipépásztor tarisznyája,
jó az neki,
úgsincs tisztességes nyája,
libacsorda
az egyetlen büszkesége,
ezért nincsen
pásztorok közt tisztessége.

Mi a neve a ló, a tehén, a
disznó, a juh őrzőjének?

Hogy hívják a liba
apát, anyát, gyereket?

FORRÓ ÁGNES
rajza

Melyik kis rajz része a nagynak, és melyik nem?
Színezd ki a rajzot.

BENDE-TÓTH TIBOR

Csodatévő pásztorok

Jókedvű az ifjú bojtár,
hol nótázik, hol furulyál,
bajuszhegyén jót pödörít,
juhok szarván meg csavarint.
Ettől aztán birkanyája
csupa csavartszarvú racka.

Vidámkedvű gulyáslegény
gulyát terel szarukürtjén,
míg szép szűrét büszkén hordja,
marhák szarvát húzza, nyújtja.
Így aztán a rideg csorda
hosszúszarvú szürkemarha.

Kiskondásnak jó a kedve,
csúrhét hajthat delelőre,
míg kondája dagonyázik,
disznók sörtéjén bodorít.
Éppen ezért ez a konda
göndörszórú mangalica.

Ihász, csordás, kiskondásnak
puli kutya jó barátja,
csörgő-zörgő gömbcsengővel
sok állatot összeterel.
Magyar pásztorok kutyája,
okos, éber őrzőtársa.

FAZAKAS CSILLA rajzai

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Maci a tengeren

Felkelt reggel Vackor Mackó,
beleesett a tükörbe,
morgolódva jóváhagyta:
kifakult a pofaszőre.

Azon nyomban gondolt egyet:
fára másszon, szedjen meggyet?
Inkább bepakolt a bamba,
s napfürdőzni lecammogott
a homokos tengerpartra.

Színezd ki a fehérén
maradt részeket.

Keressd meg a furcsaságokat a rajzon.

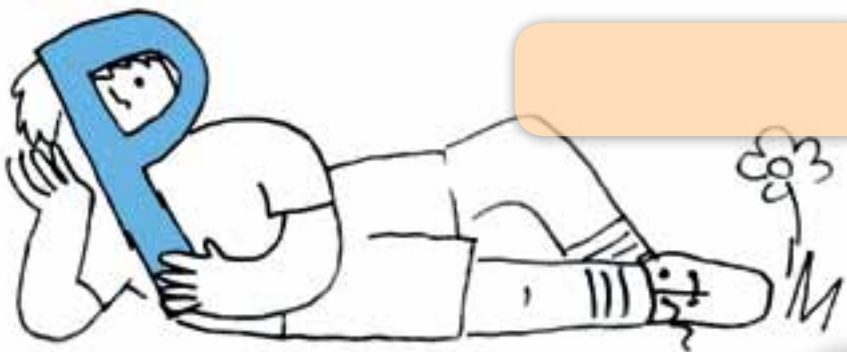
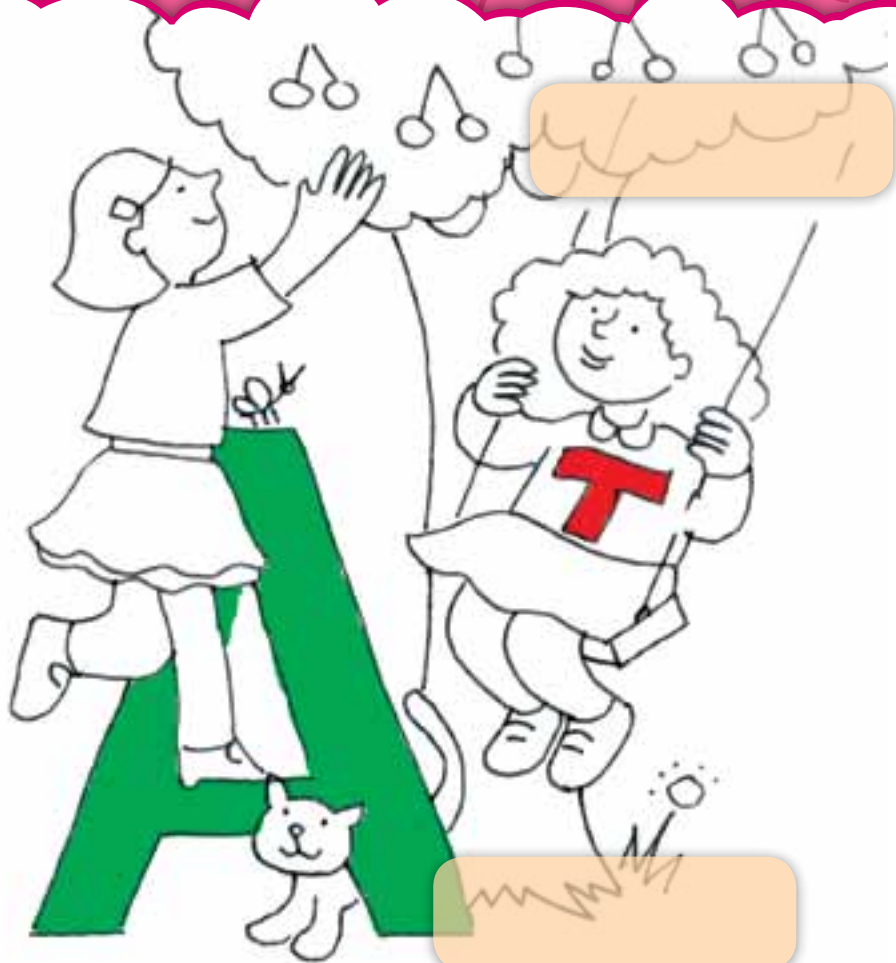

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

Minden gyerek nevének kezdőbetűjét megtalálod a rajzon. Másold a színes foltra, és egészítsd ki névvé.

Színezd ki a játszó gyerekeket.

Ti küldtétek

• *Egyet bekapok, egyet a papírra ragasztok.* **Czirják Izabella Márta** tanító néni osztálya az aradi Csiky Gergely Főgimnáziumban gyapjas nyájat és subás-kucsmás juhászt ragasztott a pattogtatott kukoricából.

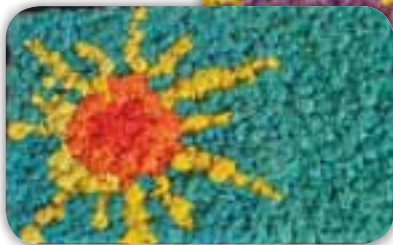
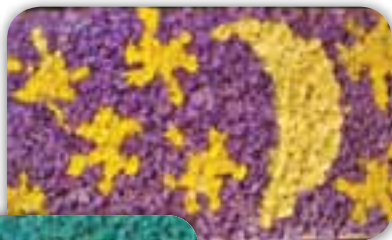

• **Perde-Kilin Tünde** magyarvistai óvó néni „tengerszem” tündére kagylókból született.

• *Majd télen ezt előveszem...* A **szászrégeni A. Maior Gimnáziumban** **Bíró Lilla** és **Magyarosi Hajnalka** osztálya festett köveken és „nyár-befőttben” őrzi a napfényt, a meleget.

- Mire jó a papírgalacsin? **Kovács-Minyóka Erzsébet** óvó néni mákófalvi óvodásai napos és holdas égboltot ragasztottak belőle.

- **Szakács Aranka** tanító néni kisdíákjai **Marosvásárhelyen**, az Al. I. Cuza Gimnáziumban kartonhengert öltöztettek színes papírruhába. Egyik kezében virág, a másikban táska. Tervezz te is henger-babát!

- Ez a táncos bohóc a **kolozsvári** Gyermekvilág Óvodában készült, **Jankó Ágnes** és **Bartha Evelyn** óvó néni csoportjában. Feje tojás, hajlékony teste, karja, lába fonálra fűzött szívószáldarabkákból és papírkorongokból épült fel.

Szivárvány-posta

- A dolgos-játékos tanév végén megérdemlik a léggömbös-tortás évzárót **Kulcsár Márta óvó néni szilágyperecseni csemetéi**, akik mind-mind a Szivárvány barátai.

- **Alföldy Andrea és Búzási Noémi tanító néni** II. B és C osztálya a **nagyvárad**i Szacsavay Imre Iskolából személyesen hozta el szerkesztőségünkbe Csipike-bélyeggyűjteményét és rajzos-mesés üzeneteit.

- Nagy Tamás szülei arról számoltak be, hogy a **mezőpaniti** elsősök **Nagy Andrea tanítónő** biztatására csoportos munkával plakátokat készítettek „**Látogatás az állatkertben**” címmel. Íme az eredmény és az alkotók.

- Szivárvány! Szivárvány! Sok kisgyerek téged vár. Örömmel értesítünk, hogy megtanultuk a betűket és a számokat 100-ig. Ezután mi magunk olvassuk a Szivárványt, nem **Szabó Mária és Liszicsán Enikő tanító néni** – áll a **szamosújvári 2-es Iskola I. B osztályának** gyöngybetűs levelében.

● Gyurmából készítettem el Csipikét és kedvenc gyümölcsseim fáját – üzeni **Balla Réka**, csikdelnei óvodás barátunk.

● Kedvencünk a Szivárvány. Akinek a szülei nem tudták megvenni, kölcsönadtuk neki, és a kézimunkákat együtt készítettük el, mint igazi jó csapat – számolt be **Bócsi Erzsébet**, a vetési Nap-sugár csoport óvó nénije.

● Ki a szabadba! Vár a nap, a fű, a víz, a játék. Nőjete, piros-pozsgásodjatok, hogy szeptemberben, amikor ismét találkozunk, így ámuldozunk: Milyen egészséges és vidám ez a gyerek! Ti pedig így csapjátok össze a kezeteket: Milyen színes, fényes, érdekes ez a Szivárvány! Írjátok, rajzoljátok úgy, mint: **Nagy Botond**, Gyulakuta; **Kádár-Varga Petra**, Szilágycseh; **Fülöp Zsolt**, **Domokos Orsolya**, Gyergyószentmiklós; **Huszar Júlia**, Szilágfőkeresztúr; **Tót Levente**, Érsemjén; **Lőrincz Emil**, Kápolnásfalu; **Koncz Viola**, Havadtő; **Cseh Barnika**, Kézdivásárhely; **Dénes Barbara**, Székelymuzsna; a mákói, a tordatúri, a szilágypaniti Óvoda; a marosvásárhelyi Fecske Óvoda; a sepsiszentgyörgyi Benedek Elek Napközi Szivárvány csoportja; a kolozsvári Katolikus Óvoda kiscsoportja; a csikszeredai Napraforgó Napközi; a szamosújvári Elvarázsolt Házikó Törpék csoportja; a kolozsvári Zenelíceum II. B; a zilahi I. Maniu Iskola II.; a szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola II. C; a szászrégeni A. Maior Iskola I. B osztálya; a nyárádszeredai II. B; az olthévízi II.; a szilágycsehi II. A; a szilágypaniti I. és II.; a szalárdi I. B; a felsőcsernátoni I.; a zabolai I. B; a gyergyóditrói I. B; a szilágyballai II.; az ozsdolai I. B osztály.

Varga Adrienn Antónia,
Inaktelke

Gotsman Szabolcs,
Brassó

Serestély Zsófia, Torda

Az elvarázsolt palota

Egyszer egy szegény legény elindult szerencsét próbálni. Este egy kút mellett megpihent. A kútból egy tündér bukkant elő.

– Hát te hogy kerülsz ide, ahol még a madár sem jár? – kérdezte a tündér.

– Megyek szerencsét próbálni, de most, hogy veled találkoztam, meg is találtam, akit feleségül szeretnék venni.

A tündér elmondta, hogy a palotáját egy boszorkány változtatta kúttá. Akkor törik meg a varázslat, ha valaki legyőzi a boszorkányt. A tündér megmutatta az utat, a legény pedig legyőzte a boszorkányt, és a varázspálcával visszaváltoztatta a kútat palotává.

Boldog volt, mert a leggyönyörűbb tündér lett a felesége, és a legszebb palota az otthona.

**Csomaközi
olvasóink**

Szabó Anna, Nagyvárad

Az öregember és a nyulak

Egyszer volt, hol nem volt egy szegény öregember. Húsz gyermeke volt. Aratás közben talált két nyulat.

– Ne bánts minket! Meglátod, jó tett helyében jót várj!
– kérelették a nyuszik.

Másnap az egyik nyúttól aranyat kapott, a másiktól gyémántot. Azóta a szegény öregember gazdag, boldogan él húsz gyermekével.

Rák Gergő, Mezőpetri

.....
Ángya-Sipos Stefánia,
Szilágysomlyó

A szivárvány-maci

Édesanyám vásárolt egy macit. Elvesztettem. Egy kobold megtalálta, és elröpült vele a szivárvány fölé. A maci átviharzott a szivárványon, és átvette a szivárvány színét. Sokáig szállt a levegőben. Leesett az ajtónk elé. Könnyes szemmel átöleltük egymást. Ő elmesélte, hogyan lett szivárványszínű.

Azóta jobban vigyázok rá.
Kis Örs Levente, Nagyernye

.....
Menzák Áron, Szatmárnémeti

Szabó Viktória,
Zetelaka

Csipike postája

Akár hiszitek – akár nem (és ugyan miért ne hinnétek, ha egyszer én mondom nektek), ilyen jó kedvvel még nem búcsúztam Tőletek, mint az idén teszem. Pedig sohase voltam rossz hangulatban, amikor elkészöntem a tanévtől – és a tanévvel együtt Tőletek is. Az idén azonban

történt valami, ami az eddigénél is több örömet hozott a házamba, az Óriásnagy Bükkfa odújába. Ez pedig – részben – nektek köszönhető. Emlékeztek arra, amikor megkértelek, hogy írjatok néhány levelet az én kedves feleségemnek, Típetupának? Nos, az én jókedvű, dolgos kis feleségem, Típetupa valósággal kivirult a sok kedves levél olvastán! Márpedig ha ő kivirul, nekem is sokkal jobb a kedvem.

No, de lássunk a dolgainkhoz. Mindenek előtt, néhány nap múlva mentek nagyvakációra. Valamennyietek közül kis elsős – immár ősztől máso-

Somogyi Barbara,
Nagykároly

László Fruzsina,
Csíkszereda

dikos – barátaim a legboldogabbak, hiszen egy év alatt bejutottak a Tudás Birodalmába, megtanultak írni-olvasni! Ám Ti se maradtok mögöttük, a nagyobbak, hiszen egyre többet tudtok-tanultatok. És Ti is, akik még csak ősszel mentek első osztályba, vagy még ennél is kisebbek, óvodások, napközisek vagytok, egyre közelebb kerültök a Tudáshoz! Erre gondoltok – ennek örüljétek, de közben ne feledjétek el kirándulni, játszani a szép nyári időben.

Néha-néha azért, kérlek, gondoltok az én kedves, öreg Barátomra is, aki a rólam szóló meséket kitalálta – de főleg leírta. Ő is nagyon szeret titeket, velem és kedves Feleséggemmel, Tipetupával együtt.

Az őszi – szeptemberi – vizionlátásig kíván nektek sok-sok jót és hasonlótat

CSIPIKE és TIPETUPA

.....
Hover Júlia,
Gyerőmonostor

.....
Kádár-Varga Petra,
Szilágycseh

.....
Nagy Zsolt,
Szilágypanit

**A segesvári II. C osztály
„vágyai”:**

De szeretnék macska lenni!
Egész nap csak tejet enni.
Ha nem tejet, egeret,
Tizenkettőt és felet.

Bocskay Iringó

De szeretnék lajhár lenni!
Egész nap csak nyújtzkodni,
Jó nagyokat ásítani,
A munkára fittyet hányni.

**Imecs Bulcsú
és Kádár Józsué**

De szeretnék kutya lenni!
Egész nap csak lustálkodni,
Közben egy-egy csontot rágni,
A házunkra jól vigyázni.

Nagy Cyntia Tímea

Szegedi Bettina, Zilah

Az erdőben járok,
sokszor megállok,
talán lefekszem,
ha málnát találok, megeszem.
Nézem nyugodtan a tájat,
a lábam elfáradt.

**Szilágyi Máté,
Szatmárnémeti**

Hegy Noémi, Székelyszentlélek

Mi vagyunk a méhecskék,
Erdőn, mezőn szállunk,
Rajta hát, kis bogarak!
Útra készen állunk.

Gyűjtsd a mézet szaporán,
Várnak tulipánok,
Szippantsd be a virágport,
Gyertek, kis barátok!

**A kolozsvári Hársfailla
Óvoda Méhecskék csoportja**

Nagyon szép a ló, a cica és a kutya,
minden gyerek jó barátja.
Ők tesznek minket boldoggá,
ha rossz a kedvünk, ők megvigasztalnak.
Mi nekik ételt, italt, házat adunk,
cserébe sok örömet kapunk.

Barabás Örs, Gyergyószentmiklós

Itt a nyár, itt a nyár,
Végre eljött már.
Süt a nap a rétre,
Nézel fel a égre,
Ott látod a napsugarat
S csiripelő madarakat.

Kocsis Sarolta,
Kutyfalva

Nagy Botond, Gyulakuta ...

Kincsesláda

Kincs, kincs, kincs, bennem most már nincs kincs.
Elköltötték a gyerekek a nagy kalácsokra.
Bennem most már nincs kincs, csak a sok kalács.

Ha elég sokat eszünk, annál többet öregszenk.

Ványolós András és Istvánka, Csíkszereda

Címlap:
KESZEG ÁGNES

E lapszám támogatói:

SZIVÁRVÁNY, kisgyermek képes lapja.

XXXII. évfolyam, 346. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.

Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő:

MÜLLER KATI. Lapterv: Kőnczey Elemér. Műszaki szer-

kesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj,

Bld. C. Brâncușinr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro.

www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont

IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC.

CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CÚI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában.

ISSN 1221-776x **Ára 2 lej**

Rajz-üzenet

Borbáth Lídia,
Ozsdola

Győrfi Szabolcs,
Kolozsvár

Jancsó Abigél,
Sepsiszentgyörgy

Szakács Tamás,
Gyergyóalfalu